

طراحی الگوی انحصارگرایی تخصصی کارکنان با روش داده بنیاد

رضا سپهوند^۱، صابر تقی پور^۲

چکیده

زمینه و هدف: امروزه تسهیم دانش و تجربه اقدامی ارزشمند برای بهبود عملکرد سازمانی به شمار می‌رود. اما گاهی کارکنان بنا به دلایلی از به اشتراک گذاری آن خودداری می‌کنند. از این رو، شناخت جوانب این الگوی رفتاری می‌تواند دسترسی به این منبع ارزشمند را تسهیل کند. بر این اساس این مطالعه با هدف طراحی الگوی انحصارگرایی تخصصی کارکنان انجام شده است.

روش‌شناسی: این مطالعه از نگاه هدف کاربردی، از نظر روش تفسیرگرایانه و از زاویه جمع‌آوری داده‌ها توصیفی است. رویکرد این مطالعه کیفی و با روش نظریه‌پردازی داده‌بنیاد انجام شده است. مشارکت‌کنندگان در این مطالعه را استادان دانشگاهی دارای تخصص‌های مدیریت منابع انسانی و مدیریت رفتار سازمانی و همچنین مدیران منابع انسانی و اداری سازمان‌های دانش‌بنیان تشکیل داده‌اند که ۱۵ نفر از آنها با بهره‌گیری از روش نمونه‌گیری گلوله برفی برای انجام پیمایش انتخاب شده‌اند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها نیز مصاحبه نیمه‌ساختاریافته بوده است. تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی در قالب روش ساختاریافته نظریه‌پردازی داده‌بنیاد انجام شده است.

یافته‌ها: ۳۸۰ کد باز شناسایی شده در قالب ۶۹ زیرمقوله و ۱۷ مقوله اصلی تلفیق شدند که در ۶ طبقه اصلی شامل شرایط علی، پدیده مرکزی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها دسته‌بندی شدند. **نتیجه‌گیری:** توجه به مسائل ساختاری، تعاملی، ارزش‌های فرهنگی، ویژگی‌های فردی کارکنان، عدالت سازمانی، جلوگیری از رفتارهای سیاسی و انحرافی می‌تواند تماسل کارکنان به انحصارگرایی دانش و تجربه خود را کاهش دهد.

کلیدواژه‌ها: انحصارگرایی تخصصی، کارکنان، داده بنیاد، ارزش‌های فرهنگی، رفتارهای سیاسی

استناد: سپهوند، رضا؛ تقی پور، صابر (۱۳۹۹). طراحی الگوی انحصارگرایی تخصصی کارکنان با روش داده بنیاد. فصلنامه مطالعات منابع انسانی، ۱۰ (۳)، ۱-۲۲.

۱. استاد، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران. رایانامه: Sepahvand.re@lu.ac.ir

۲. دانشجوی دکترا، مدیریت منابع انسانی، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران.

رایانامه: Sabertaghipour87@gmail.com

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت مقاله: ۹۹/۰۴/۳۱

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۹۹/۰۷/۲۲

نویسنده مسئول مقاله: صابر تقی پور

DOI: 10.22034/jhrs.2020.240516.1455